Alan Titley - Una Krizmanić Ožegović

4 basne

Problematična mlada žena

Bila jednom jedna problematična mlada žena koju su vlastiti roditelji zvali običnom pizdom. Drugi su je zvali drugim imenima, no budući da su je njezini roditelji veoma voljeli, dovoljno je bilo da je zovu običnom pizdom. I zato što su je veoma voljeli, nisu je izbacili iz kuće čak ni kad je neprestano krala njihove kreditne kartice, slupala majčin auto, poderala očevu odjeću, govorila im da su jebeni naborani kreteni i inače se ponašala kao, ono, obična pizda. Ali, budući da su je veoma voljeli, poduzeli su sve da joj pomognu i čak se odvažili odvesti je psihijatru.

„Zavist zbog penisa", rekao je psihijatar, „bez daljnjega. Vidio sam to već puno puta. Sve mlade žene njezine dobi boluju od toga čak i ako to ne priznaju. A samo zato što to ne priznaju, ne znači da od toga ne boluju. Ništa što pošten muškarac i malo poštenog bambusanja ne bi mogli izliječiti."

Zato što su je voljeli i zato što su debelo plaćali psihijatra, pustili su je da luduje po gradu s koliko je god novaca htjela, da ide u najbolje noćne klubove i odsjeda u najboljim hotelima. Nije da joj je trebao poticaj ili savjet oko toga kamo da ide. Ali bilo je lijepo što je to mogla učiniti uz dopuštenje roditelja (i psihijatra).

Zabavljala se do jaja s mišićavim mačo mrgama i krakatim, žilavim frikovima iz teretane i prekaljenim svingerima koji su se razbacivali parama dokle god je mogla i htjela. Nakon toga vratila se kući i stavila mačku u mikrovalnu, odrezala cvjetove svih procvalih ruža, razrezala gume na tatinom autu, popišala se u majčin bazen i inače ponašala se kao ono, obična pizda.

Zato što su je voljeli i zato što su ga debelo plaćali, vratili su se psihijatru.

„Nije bila zavist zbog penisa", rekao je otac ne raspravljajući o detaljima, „u to možemo biti sasvim sigurni."

eISSN 1847-7755; doi: 10.15291/sic/2.9.lt.7

„Pa, ako nije bila zavist zbog penisa", rekao je psihijatar, „onda je nešto drugo. Čekajte da pogledam."

I s police uze veliku knjigu kožnog uveza.

Silna ljubav

Kad su Patovoj ženi rekli da je on umro, plakala je dok više nije mogla plakati. Obukla je crninu i iščupala kosu iz korijena. Opet je plakala iako su joj oči presušile i vode u njima više nije bilo.

Suhe bijele suze klizile su joj niz razrovane obraze. Govorila je sumorne i bolne riječi svima koji su joj se približili. Oglušila se na milosrdne i utješne.

Položili su tijelo njezina muža na krevet, a ona mu je govorila slatke i tužne besjede između napadaja jecanja i vrištanja. Te prve noći nije spavala, kao ni druge.

Svaka minuta koju su proveli skupa jurcala joj je kroz glavu, radost i sreća, njihova ljubav, sve je završilo u tom hladnom pokrovu.

Bacila se na njegovo tijelo dok je ležao na krevetu. Strastveno je ljubila njegove hladne, ledene usne dok je ležao u lijesu. Nije im dala da poklope lijes do zadnjeg trena, a čak ni tada nisu ga mogli zatvoriti do kraja.

Vrištala je dok su je vukli do pogrebnog vozila na dan pogreba. Zamalo je umrla od tuge svakim pedljem do groblja. Nijedna žena nikada nije toliko voljela svoga čovjeka, nijedna supruga svoga muža.

Kad su spustili lijes u raku, ispustila je krik koji se vinuo do Nebesa i proparao zemlju.

Pa iako joj nije pošlo za rukom da se za muževim lijesom baci u crnu zemlju, pobrinula se da raka umjesto ilovače bude ispunjena predivnim cvijećem. Tisuće i tisuće i tisuće cvjetova, vijenaca i buketa svih boja i mirisa položeni su u grob gdje je počivao njezin muž.

Ali kad se nedugo zatim Pat probudio u svome lijesu, shvatio je da ne leži u svome krevetu.

Odškrinuo je poklopac lijesa i slatki, opojni miris cvijeća navro mu je u nosnice. Ali poklopac nije mogao podignuti više jer ga je pritiskala silna ljubav.

Ravna Zemlja

Onih davnih dana kad su ljudi bili mnogo manje lakovjerni nego danas, neki od njih tvrdili su da je Zemlja ravna kao biljarski stol. Govorili su da ako odeš do ruba svijeta, onda padneš duboko, duboko, duboko – možda do pakla, ili barem do Kraljevstva Tame iz kojeg nema povratka.

No, bilo je drugih koji su govorili da je Zemlja okrugla kao lopta i da ako kreneš prema zapadu, sigurno ćeš se vratiti s istoka, baš kao kad muha kruži oko jabuke.

No, bilo je i trećih koji su govorili da je Zemlja ovalnog oblika, ali na njih se nitko nije obazirao jer je svatko tko se igrao ovalnom loptom bio ipso facto malo čudan.

No oni koji su tvrdili da je svijet ravan kao biljarski stol uskoro su se počeli sukobljavati s ovima koji su mislili da je okrugao i obao kao lopta. I premda je bilo mudraca i starješina, čak i genijalaca na obje strane, nisu se mogli složiti oko toga jesu li u pravu ravnozemljaši ili okrugljaci, budući da nisu imali dodirnih točaka.

I kako su svi oni bili ljudi, i kako nisu mogli smisliti bolji način za rješavanje sukoba, i kako nikada nije bilo izgledno da će se složiti jedni s drugima, svoj su spor odlučili riješiti ratom, jer su, na kraju krajeva, bili ljudi. I premda su gradovi sravnjeni sa zemljom, neprocjenjiva blaga zauvijek uništena i nebrojeni milijuni ljudi izbrisani s lica zemlje, barem je rat skončao i pitanje bilo riješeno.

Profesori i mudraci počeli su istraživati i objavljivati svoja otkrića o ravnoj Zemlji jer su u ratu pobijedili oni, ravnozemljaši.

Tamo gdje je ostalo drugačijih ili suprotnih mišljenja, okupili su sve svoje neistomišljenike, odnosno, ono što je od njih ostalo, strpali ih u automobile, kočije i kola. Zatim su automobile, kočije i kola strovalili niz liticu na kraju svijeta, jer su, na kraju krajeva, oni bili u pravu.

Jedini pravi razlog zašto je Kain ubio svoga brata Abela

Jedne večeri kad se Abel spremao da ode na ples, spustio se niz stepenice. Kain je sjedio za stolom i češkao se po svojim kovrčama, općenito gledajući svoja posla.

„Šta ima? Kamo ćeš?" upitao ga je tek toliko da ga nešto pita.

„Nije te jebeno briga", rekao je Abel, pokušavajući obuzdati nos da mu ne para oblake. „Jebo sliku svoju, 'ko si ti da me jebote pitaš kamo jebeno idem. A kad me već pitaš, zašto jebote nosiš moju jebenu ljubičastu kravatu na jebene točkice?"

„Zato što je bila na hrpi odjeće koju ti preskačeš svako jutro. Nisi je skužio i mislio sam ako je ti ne nosiš onda je u redu, možda čak i okej da je ja uzmem."

„E, pa nije okej, da ga jebeš, jesam ti rekao jebote da više nikad ne diraš moje jebene stvari?"

„Pa, da, jesi, naravno, pa šta onda, kakve to veze ima sa mnom? Ti ćeš kao nešto poduzeti oko toga?"

Kain je posegnuo za velikom pilicom za kruh na kuhinjskom stolu i ne zastajkujući da namjesti ruku, zarinuo je duboko u bratov vrat. Pobrinuo se da brat više nikada ne stavi svoju ljubičastu kravatu na točkice napola je prerezavši dok je izvlačio nož iz njegova grla. Ionako je bila umrljana krvlju.

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License